

TORONTÁI

VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.
A szerkesztő lakása: Pestvárosánál 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek:
Egész évre 6 ft. | Félévre 3 ft. | Negyed évre 1 ft. 50 kr.
Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadó hivatalban. Kérjük az ígatusi díjakat az ígatusnyomokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétethetnek.

Hirdetések díjai:
a háromhasábos peritisor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beigatásért 30 kr.
Kiadóhivatal:
Pielitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken, hová az előfizetési pénzek és ígatusi díjak küldendők.

Nagy-Beeskerek, nov. 24.

Hetekig egy kósza hír nyugtalanította városunk polgárainak lelki nyugalmát. E hír, és mint most már teljes biztossággal, örömmel írhatjuk mendemonda, a helybeli kir. törvényszék feloszlatásának illetőleg N.-Kikindára való áthelyezésének Hiópostája volt.
Még megyénk jobbjai reményt adó buzgalommal oda törekednek, hogy államháztartásunk zilált pénzügyi helyzete mellett, a kikinda-pancsovai vasút kiépítése, önerőnk megfeszítésével is lehetővé tételék, míg városunk képviselői korunk előrehaladottságával lépést tartani, annak fokozottabb igényeit kielégíteni közművelődési eszközeinket szaporítani fáradozik — az alatt mint vészmadár röpült közzé a hír, hogy a magas kormány által a helybeli kir. törvényszéknek N.-Kikindára való áthelyezése tervezetik.

Álmélkodva fogadta mindenki a hírt, melynek abszurditását azon körülmény enyhítette csak, hogy senki sem tudta eredő forrását megnevezni.

Egymást ijesztgették vele az emberek, de a hirkövacsoló rejtvé maradt. Mi elejétől fogva kétkedtünk a szóbanforgó hír alaposágában, és azért nem is említettük fel e lap hasábjain. Nem voltunk oly hiszékenyek, feltételezni kormányunkról mikép a helybeli kir. törvényszéket bármilyen körülmények között is, megszüntesse. Ily elhatározás és tény, még a reductió kényszerhelyzetében is, a felületés elhamarkodottság jellegével bírt volna.

Nézetünk szerint törvényszékünk megsemmisítésének kérdése komolyan nem is vitatható; mert egyrészt a törvényhozás által elrendelt reductio, csak is azon vidéki törvényszékeknek alkalmazható, melyek a viszonyokhoz képest a jogszolgáltatás, az államkincstár érdekének kivívó és helyrehozhatlan megkárosítása nélkül szüntethetők meg; másrészt, mert eltekintve ezen általános iránytól, oly népesség, kiterjedés valamint ügyforgalomra nagy törvényszék mint a helybelinek felosztása csak akkor és az esetben lehetne indokolt, ha az országban, hozzá hasonlólag, kisebb törvényszékek nem maradnának fenn, illetőleg a reductiónak még nem estek volna áldozatul.

Törvényszékünk megszüntetésével nemcsak az igazságszolgáltatás de az államkincstár is kárt szenvedne.

A jogszolgáltatás szempontjából törvényszékünk fontossága kitűnik ügyforgalmának kimutatásából. E szerint a helybeli kir. törvényszék 1872., 1873. és 1874. évi ügyforgalma a következő volt:
1872 évben — — 13812
1873 „ — — 18273
1874 „ — — 20273
Ügydarab, tehát évről évre emelkedő. E számok maguk, törvényszékünk fennmaradásának legnyomósabb védői.

Ezenkívül, városunk, mint a törvényszék vidékének szerencsés központja, egyéb viszonyainál fogja is, oly kiváló hely, hogy józan észszel el nem gondolható, mikép egy hazai kormány törvényszékünket reducálja. Mint megyénkben egyetlen és természeti fekvésénél fogva jövővel bíró gabonaforgalmi piac, négy és pedig három terjedt üzlettel bíró pénzügyi székelye, egy életerős reményekre jogosító polgárság, és lelkes áldozatkész értelmiség táplálója: városunk oly fontos szerepre van hivatva, milyennel az alvidéken ritka, közelben egy város sem bír. Az itt kifejtett értelmi és anyagi élet, öntudattal bíró haladás, lelkiismeretlen ignorálásával, megsemmisítésével, törvényszékünk felosztása egyet jelentene; nem is szólván arról mily megsemmisítőleg hatna ez eszme a magyarság természetes terjedésére.

De ezenkívül az állampénztár is károsult volna. Számított tollra és lapunk szűk hasábjainál nagyobb térre lenne szükség azon jövedelmeket részletezni, melyek az államtól pótolhatlanul elveszénének, miért csak röviden említhetjük hogy a törvényszék áthelyezése esetén, városunk házbirtokosai, kereskedői, iparosai, és gazdaközösségének adóképesége rögtön és tetemesen kisebbednék.

Mindezen okokból nem féltünk, hogy a többször említett hír, kormányunk intenciója lehetne. De nem féltünk azért sem, mert azon terv, törvényszékünket Nagy-Kikindára helyezni át, a legkisebb valószínűséggel sem bírhat.

A nagy-kikindai kerület iránt érzett barátságos indulatunk, nem tilt el azon kézzel fogható tények felemlítésétől, hogy városunk és Nagy-Kikinda között mily nagy a különbség.

Folytonos kormányi ápolgatás, dédelgetés és erőszakolt mesterkélttség lenne szükséges Nagy-Kikindán megteremteni mindazt, a mi nálunk megvan. A mostani viszonyok mellett Kikindának nyujtani az előnyt, csak vakság vagy rozskarat lenne képes.

Azért, rossz szolgálatot tettek a kormányoknak, azok kik bekövetkezhető valószínűség gyanánt híresztelték, hogy városunk, és vidékünk életerejének egyik főmozgatójától meg fog foszlanni.

Városunk és megyénk, eddig egy sem dicsékedhetvén az eddigi kormányok atyai gondoskodásával, törvényszéke felosztásának hírére jogos elkeseredéssel fogadta volna. Nem aggasztottuk magunkat a gondolattal, hogy törvényszékünket elveszítjük, és hívőbb barátai maradtunk az igazságügyministeriumnak semhogy feltettük volna, mikép egyik osztálya országra szóló baklövészek gyártásával foglalkozik.

Szerencsére, mint már egy tekintélyes fővárosi lap is hírül hozta, biztosíthatjuk olvasóinkat hogy a kósza hír, komoly alappal nem bírt.

A magas kormány sokkal inkább meg van győződve a helybeli kir. törvényszék fennmaradásának szükségétől, semhogy annak megszüntetését tervezte volna. Az említettek kivül annál kevésbé teszi ezt, mert a törvényhatóságok kikerekítése megyénket nem fogja érinteni.

Sem ketté osztalni, sem a kikindai kerülettel nagyobbitatni nem fogunk. A kiv. kerület saját törvényhatósági költségeinek fedezésére képes levén, és okból beolvastására szükség nincs, és másrészt a kerület és megyénk közigazgatásának egyöntetűsége az által biztosítva van, hogy a megyei főispáni és kerületi főkapitányi méltóság egy személyben egyesítetett.

Ennyit szükségesnek tartottunk elmondani azon kétkedők és bizalmatlanok megnyugtására, kik a képtelen terveknek könnyen hívó barátai.

N.-Beeskerek, november 24-én.

== Többen e hét folytán levelekkel ke-restek meg. A levelek tartalma egytől egyik mind az volt: hogy „igaz-e hogy a nagy-beeskereki törvényszéket a magas kormány megakarná szüntetni, illetőleg áthelyezni.“ A t. közönség megnyugtására biztosan merjük állítani, hogy egy időben volt a kormány körökben arról szó, de jelenleg ez eszme egészen elejtett, s a törvényszék háborítatlanul városunkban fog maradni. (Szerk.)

== Igen czélszerűnek tartanók ha a város képviselő testülete, a fegyvmnasium tárgyában újabb feliratott intézne a közoktatási ministerhez, mert azért ha valaki már egyszer sikernélkül kopogtatott, nem következik, hogy másodszor meg ne halgattassék, kivált ha az indokolás, tényekkel is bebizonyítható.

TÁRGYA

Az arab boszuja.

(Sidar-Ben Ali beszéje.)

Az egész napon át Bek-Hamba sötét sziklás erdejében vadásztunk. Este felé érkezünk a sziklából előcsörgedező patakhoz, s egyszerű vacsoránkat a tűz mellé települve költöttük el. Arabjaink köpenyeikbe burkolózva a vad párdúc-vadászatról, vagy az ég és föld feketeszemű hurijairól álmodoztak. Utításom S. képiró, ki különben napokon át nem fogott ki a vig történetből, ma csöndes, zárkózott volt, s egészen elmerült a lángok lobogó játkában.

Gyakran megkísérlém, hogy tréfiáimmal homlokáról elűzzem a sötét felhőket, ő azonban csak szótágokban, vagy épen nem is felelt. Már fel is akartam hagyni kísérleteimmel, hogy felvidítsam, midőn a hallgatást hirtelen megtörte s így szólt:

„Érzem, hogy felvilágosítást kell adnom szeszélyes viseletemről; a hely, hol letelepedtünk, s a mai nap egy eseményt idéznek vissza emlékezetembe s ha annak részleteire visszagondolok, még most is borzadás fog el. Ót éve mult, hogy S. báró társaságában Dél-Europát és Éjszak-Afrikát beutaztam. A báró festői szép férfi volt, fekete hajjal, sötét szemekkel, erős, izmos ember, valóóságos bálvány a nőknek mindazon országokban, melyeket

utazásunk közben érintettünk. Csak kevesen lehetnek, kik tüzes pillantásainak s lebilincselő szeretetreméltóságának ellenállhattak. A báró természetesen találta e hódolatot, de azért sohasem dicsékedett kalandjaival. S ez lehet oka annak, hogy komoly összeütközésbe sohasem jött versenylárisaival.

1860. januárjának elején léptünk Afrika földjére. A mostani főváros szűk és görbe utcáit s a zsidó-negyedet csakhamar bekalandoztuk. Estéinket vig czimborákkal a francia szállodában seet és sorbeth mellett töltöttük el; felkerestük a zsidó tánczosnóket csábos kis boudorjaikban pálmabor és cziteraszó, az arabokat hasis és nargilek mellett, de a kelet különlegességei csak rövidebb időre voltak képesek lebilincselni bennünket. Szerelmi viszonyokat csak nagy bajjal lehetett volna kötni, mert a mór-nóket nagyon rejtgetik, s csak a sűrű fátylon keresztül pillanthatuk meg sötét, tündöklő szemeiket.

Három hónapot lakmározva, szeretel és mulatozva, így töltöttük el az öreg Byrsa lábainál, midőn a bárót a szeszély és unalom arra birták, hogy vadászat végezt el Oase el Dserit rengetegébe ránduljon.

Nem voltak ellenvetéseim, mert hiszen vázlatkönyvem hol tölthettem volna be kényelmesebben, s hol teheltem volna inkább eleget vadász-szenvedélyemnek? Az arab nyelvnek mindketten eléggé birtokában valánk.

Néhány nap mulva így indultunk neki a pusztaságnak. Harmadik éjjeli szállásunk Bek-Hamba volt. A khalifa, egy barna arcú, fehér

szakállu tisztos öreg, lakásul saját házat ajánlotta fel. Mi köszönettel fogadtuk meghívását. Nem sokára egyszerű lakoma mellé ültünk, melyen az arab szokások ellenére, a khalifa leánya: Sulamin is fátjol nélkül jelent meg. Szép nő volt, minők csak Afrika leányai lehetnek; barna bőrű, tündöklő szemű, hollőfeketé haját diadem tartotta össze, melyről a hosszú, fehér selyem fátjol egészen csipőjéig hullott alá. Ez ingerlően kacér ruházat még inkább kiemelte az alig tizenöt éves mór-nő szépségét.

A leány ekkor már egy fiatal embernek, ki szintén részt vett a vacsorában, volt oda ígérve. Ali ben Habeka minden volt, csak szép nem; ideitlen termete valóóságos ritkaság volt honfitársainál, zemei visszataszító rideg benyomást tettek, de a kadi fia volt, s minthogy a baromcsordák és kecskenyájak ott is hatást gyakorolnak az atyákra, a leányt nem is kérdézték meg, hanem egyszerűen csak áruba bocsátották.

Vacsora után a ház előcsarnokában foglaltunk helyet a khalifával. Ama pusztításokról panaszkodott, melyeket a ragadozó állatok idéztek elő nyájában. „Különösen a nagy fekete párduccal nem tudunk megbirkózni. Vadászaink semmi fáradságot sem kímélnek, de fegyvereink nem alkalmasok, a vadállat testének egészen közlebe fértünk, s ez mindig emberéletbe kerül.“

Látam, hogy utításom zemei e szavak hallatára örömtől ragyogtak. A khalifának rögtön segélyt ígért, s ajánlatát köszönettel fogadták. Ebben állapotunk meg Bek-Hamba egy

hosszú sziklafa lábánál fekszik, melyből nagy számmal csörgedeznek elő az olaj-, és datolya-, pálmafa-erdőségekkel környezett források. A patakok mellett leander- és gránátalmabokrok tenyésznek, melyek virágillatjukkal egészen betöltik a puha, meleg levegőt Pompás tartozkodási hely volt ez a Bek-Hamba, de mérges kigyók tanyáztak a piros rózsák alatt.

A khalifa tágas lakásában maradtunk. Ablakom alatt terült el a kert, több szabad térség, azután füge- és gránátfa-bokrok, melyekből magas tamarts- és pálmák emelkedtek ki. A báró lakosztalya az enyém mellett feküdt, s csak egy szűk folyosóval volt elválasztva. Más nap reggel vadászatra indultunk. S igen csendes volt, s csak midőn újra lakásunk felé közeledtünk, beszélt kissé élénkenben a koránnak a nőkre vonatkozó törvényeiről.

A khalifa leányával találkoztunk, s észrevettem, hogy S. elsápadt, s hosszú, epedő pillantást vetett a leányra. Noha már e pillanatban tisztába jöttem a felől, mi tartóztatott vissza minket Bek-Hambában, nem tartottam időszertűnek S.-sel e felől beszélni. De midőn a vacsora felett is látom kellett, hogy folyvást Sulamin tündöklő szemeibe tekintget, s a leány is a déli szenvedélyesség egész hevével viszonozza e pillantásokat, rögtön érzem, hogy e szenvedély reá nézve végzetes lehet. Az arab örületés feltékénységétől a nagy szultán semmi fermánja sem őriz meg.

S-t még az este szobájában kerestem fel; elmondám előtte nézetemet és saját érdekében kértem őt, hogy Bek-Hambát még másnap

Igazán, igen meglehet akadá a fővárosból, bármely levelező, ki az általa írott lap számára érdekes híreket akarna küldeni. Az ítélet jelenleg nem existál, a szórakozást a főváros közönsége csak hírből ösmeri nem lévén alkalma, illetőleg pénze hozzá, hogy szórakozási vágyainak eleget tehessen.

A főváros, leszámítva a képviselőket, majd nem üres; a magas aristokráciából nem tartozkodik itt senki, s mint állítják, nem is jönnek fel a télen, költségkímélésből.

A Terézvárosiak csak nem férnek a bőrköbe, nekik a nyomoruságos napok daczára is, két jelölt kell, azért, hogy ismét hajba mehessenek. Ugyanis Ivánka és Schwarcz a jelöltek, hogy kifizeti majd a költséget azt előre bajos volna meghatározni, de mi azt gondoljuk, hogy alkalmasint mind a kettő?

Ma egy embert fogtak el az utcán, mert egy boltban gyanu támadt ellene, mivel egy ezrest váltott fel... Uram fia! A kínél jelenleg ezres bankó találtaik, az ki van téve minden malheurának, s így tisztára kivan mutatva, hogy az jobban jár, akinek semije nincs, legalább a közbiztonság őrei mellett fellúnés nélkül passzirozhat.

A képviselőházban ma kezdtek meg a kölcségtetés egyesrészeit tárgyalni — minden botrány és scandaolos jelenet nélkül. E miatt igazán sokan nem is hiszik el, hogy a magyar képviselőház padjain ülnek.

No de „ami halad, el nem marad“ legalább addig nem, a meddig Németh Bercsi él.

VIDÉKI LEVELEZÉS.

N.-Szt.-Miklós, 1875. évi nov. 4-én.
Tek. szerkesztő úr!

Ez előtt néhány hónapokkal, voltam oly bátor anyagi érdekünk tekintetében a helyi, és közeli vidékünk viszonyait érdeklő tudósításomban foglalt, elfogulatlan nézetemet minden habozás nélkül, becses lapjának hasábjain nyilvánosság elé bocsátani azon czélból, hogy az akkoriban volt szőnyegen forgó gabnatermési korai, vérmes reményű, többnyire költött híreket, melyet többé kevésbé majd egész megfontolással nélkül mindennap sajtó utján készpénz gyanánt kürtölve hirdettek, némileg megzafoljam azzal, hogy elfogulatlan nézetemet saját tapasztalásom észlelése utján, röviden eseteltem igazi színet annak mi sajnos, természetünk nézést valósult is! Most pedig szellemi érdekünk tekintetében vagyunk oly helyzetben, hogy lehetlenség tovább tűrni ama költött badar híreket további terjesztését, tudni illik: a melyet ezen lapok hasábjain egy „névtelen nagy-szt.-miklósi levelezője“ pár hónapok óta — nemtudható miféle szándokból — új választási mozgalmak terén ezen választó kerületből fennhangon terjesztve hirdet. És pedig általa a képviselő választási mozgalom terén kapcsolatba hozott személy megválasztásában saját személyének e tekintetben oly befolyásos színet mutatja, mintha bizony ő oly párt élén vinné a vezérszerepet, hogy azon esetben ha? az általános szeretetből és onzelen ragaszkodásból megválasztott Zsiros Lajos úr jeles tehetségű, igen tisztelt képviselőnk lemondana t. Buócz János úr megválasztását mint egészen bizonyost nyíltan kitalásba helyezi. Melyre vonatkozólag azonban későbbi tudósításából számlomra méltó gyarlósága az által is kitűnik; miután saját maga eránt is következtelen, mert későbbi tudósításaiban is-

mét a választási mozgalmakkal kapcsolatban említett nevekköztt teljesen feledékenységre hagyta.

Feltételezve azt, hogy e tárgyban közlött névtelen szt.-miklósi tudósítások a ugyanazon egy kézből erednek? Mit mindannyiunk egyforma öntudásánál fogva bátran merünk gyanítani.

Erre nézve nem hallgathatjuk el abbeli sajnálatunkat is hogy a t. szerkesztő ur, az ilyeneket kiknek hire terjesztése egész alaposágát már maga is kétségbe vonva, egy izben megjegyzésével kísérte miért nem ereszti nyílt sissakkal a közönség eleibe? Hogy legalább megismerhetnénk a kútforrását annak, ki által ezen majd csaknem egészen légből merített hírek terjednek, mely alább megismerhető okok miatt nem csak árnyat vett ezen választókerület politikai szellemére hanem egészersmind káros vért szül kormányunk erant tapló józólre nézve azon egy csepp is, mi az ilyen igénytelen kis vidéki tudósításból ered, miután tudjuk azt, hogy az ellenzék párt sajtója kapva kapnak azon, hogy a balhaból is elefántot csinálhassanak. Lasuk a „Kelet népe“ f. évi október 30-án kelt 138. számában: a nagy-szt.-miklósi választókerületben — szerinte — alapos kitalása van a jobb oldali ellenzéknek arra, hogy jelöltjét Liphay Béla bárót képviselőnek választathja, mert a kormány az adóbehajtásánál tanúsított minden tekintet nélküli eljárása miatt a nép elkeseredése tetőpontra hágott. Növeli a kormány elleni hangulatot azon körülmény is, hogy a hivatalosan elrendelt adóvégrehajtások alá nem esnek mind azok akik az államnak adóval tartoznak. Még most is sok protekcionált egyén akad, ki nagy adóhátralekainak megfizetése alul okkal móddal kibúvik, mi a pontos fizetőkét s a körülhelten szigorral exequáltakat természetesen elkeseríti.“

Ime tehát ez a kifolyása annak melyre mi semmi sulyt nem fektetve egy szóval figyelmen kívül hagyjuk, s a kit ön teljes védszárnyai alá fogadott? Mert meg vagyunk győződve arról hogy valaki saját neve aláírásával ellátott közleményekben a terjesztett híreket bizonyosan nagyobb megfontolással és több tartozkodással bocsátja a nyílt közönség közé, miután azon nem jutunk oly helyzetbe, hogy nem csak mi, hanem kevés kivétellel általános népszerűségnek örvendő kormányunk is, különösen pedig annak pénzügyi közegei, érte ezen választókerület adó-pénzkezelőit, nem kénytelenek azután haszontalan ráfógás által gyanusítani.

Ez utóbbi tekintetben a „Kelet népe“ megnyugtatására mondvá hiteles forrásból merített tudomásom folytán nyíltan mondhatom: hogy bizony ezen választókerületben nem létezik semmiféle oly „protekcionált“ egyén, ki nem csak nagy, hanem még kisebb összegű adóhátralekainak fizetése alul is, hogy akár mely okkal móddal kibúvhasson! Melyre nézve főadószedőnk Mihajlovits Szvetozar úr, mint buzgó hivatalnok már többször tanujelét adta erélyes eljárásának azáltal, hogy annak idejében a legelőbbkellő személyektől is executio utján behajtotta az adókövetelést. Mind a mellett adóbehajtásának tapintatos intézkedésére nézve még is mi e megyében a többiekhez mérten talán a legnagyobb elismeréssel nyilatkozhatunk, s mind a mellett hisszük e kerülethez mért körülmények között aránylag fel tud oly eredményt mutatni mint e nembeli akár melyik hozzá hasonló hivataltársra.

Ebből tehát nyíltan láthatja a „Kelet népe“ ha mindjárt talán egészen úgy volna is mint ő mondja: „Mert a kormány az adóbehajtásánál tanúsított minden tekintet nélküli eljárása miatt a nép elkeseredése tetőpontra hágott.“ A mi választókerületünkre ez nem bérmlható. Miután pedig különösen a jelenlegi kormányt szabadelvűpárt szelleme lengi át, tudunkkal tán 10—20 kivételével, az egész választókerület polgárainak kebelét, itt bizony egész bizonynyal merjük állítani hogy, egy ellen pártlív egyének fellépése ha személyileg bár még oly, tisztelt egyéniség is... siker semmi szín alatt nem számolhat. Nem-

különb a névtelen szt.-miklósi levelező által felemlített többi sem...

Hogy léssen e ismét új képviselő választásunk? Ezzel majd rövid néhány napok múlva tisztába jövünk, miután jelenleg Zsiros Lajos úr Budapestben időzvé, úgy hisszük határozottan tisztába hozza az ügyét azon esetre nézve is ha ő visszalépne ki legyen a Vivat!

Mindaddig azonban korainak tartván a nevek nyilvánosságéle való hozatalát, az elősorolt hangulatnál fogva, melyből nyíltan kitűnik hogy maig jó szándokkal még eddig, az irányadó körökben még semmi választási mozgalom nem csak hogy nem létezik, hanem még nem is tapasztalható, s mind ezt csak is a névtelen nagy-szt.-miklósi levelezője minden irányadó forrás nélkül saját czélból hirdeti.

Ennek következtében tehát a „Kelet népe“ pedig felkeretük ha volt oly szives az elébb említett tudósítások folytán a korai híreket közölni, méltóztassa ezen cikknek különösen a reá vonatkozó részét legalább is szives tudomásul venni, mert drága lapja hasábjain úgy is tudjuk helyet nem foglalhat.

Mind az itt kifejtetteket szántsándékosan félre nem magyarzni kéri

hazafiai tisztelettel
Gulyás Antal.

N.-Szt.-Miklós, 1875. évi nov. 24-én.

Igazán mi magunk sem tudhatjuk, hogy hányadon vagyunk. Zsiros Lajos úr e kerület-képviselője nem tudjuk, hogy jelenleg miféle professióval bír. Képviselő-e? Járásbíró-e? — ezt bizony senki sem tudja megmondani. — S azt hisszük, hogy még nem is tudunk bizonyosot mondani, a meddig a képviselőház incompatibilitási bizottság nem fogja megmondani, hogy Zsiros Lajos úr tulajdonképen: most micsoda.“

Zsiros úr a kerület közönségével játékosan üz. Játékosan üz azon bizalomért, hogy képviselőjévé megválasztotta. Zsiros Lajos úr, azt tudhatta előre, hogy két széken nem lehet ülni, annál pedig inkább két fizetést búzni? — ez utóbbit magunk sem tesszük fel felőle; de uram fia! mikor annyi mindenfélét beszél a világ.

Kérjük Zsiros Lajos urat, hogy mondaná már meg egyszer, hogy tulajdonképen mit is akar hát?*)

(V.) Ö fősége a király atyai szive ismét legelőli nyilatkozott cselekedetben, hol enyhülésre várt egy sajtó kebel! A mint megtudta ő fősége Simonyi kereskedelmi ministertől, hogy Horn mily vagyontalanul hagyta hátra családját, királyi kegyelmi ténnyre határozta el magát: Horn Ede özvegy részére saját magánpénztárából 1000 ft. évi kegydíjat és minden gyermek részére 150 forint nevelési járulékot adományozott.

E helyen véljük legalkalmasabban fölemlíthetni azt is, hogy ő főségének állandó személyes évi kegyadományai 834,000 frtot felülhaladják. Ezenkívül jöteknyczélú építkezésekre, iskolák és templomok istapálására 355,000 frtnál többet adakozik ő fősége évenként. Mindössze s kereszszámában 1 millió ötszáz hetvenkét ezer forint, tehát ő fősége civil-listájának több mint hetedrésze csupán jöteknyczélú adományozásra megy rá évenként!

HIRHARANG.

* Ferencz modenai hercegeben, királyi családunk egy kiváló tagját vesztette. Modenai Ferencz Ferdinánd herceg, osztrák-észeti főherceg a legitimitas eszméjéhez a legalkalmasabban s legkövetkezetesebben ragaszkodott. A mint az 1859-ki események után csapatainak egy részét sok ideig zászoló alatt tartotta, úgy mozdította elő később Cham-

*) Mindenesetre jó lesz bevarni a t. képviselő úr nyilatkozatát. S azt hisszük, hogy az annál inkább sem késhetik soká, miután helyére már új jelölteket is hallunk hangoztatni. (Szerk.)

reggel hagyjuk el. Ő kinevetett, nem szereti a leányt — mondá ő — s ha szeretné is, a világ minden arabjától sem fél, legkevésbé pedig a gyáva, szárnalmas Alitól. Ezután kért, hogy e tárgyról többé ne beszéljenek.

A következő napokban többször talált alkalmat, hogy hegyi kirándulásainkról elmaradjon; majd nem jól érezte magát, majd elejtett állatokat kellett kitömnie, majd más ürügyet keresett, hogy véstélyes mérget szedhessen Sulamin ajkáról. Ali ben Habeka viseletén nem volt észrevehető semmi változás. Kirándulásainkban majd mindig kísérőnk volt, s hasznossá tudta tenni magát, mert a vidéket ismerte, s a vadászathat járta volt.

Csak néha vettem észre, hogy gúnyos mosoly vonult át sárga arculatán, ha szeméi a báró alakján pihentek meg.

Még többször is megkísérlettem, hogy barátomat az elutazásra rábíriam, de szavaimat mindig röviden és durván szakította félbe.

Igy töltök mintegy két hetet Bek-Hambában, midőn egy este fáradtan tértem vissza a vadászatról, melyben S. ismét nem vett részt. Visszavonultam szobámba, hogy lefeküdjem, de a virágillatos est, s az erős holdfény nem hagyta pihenni. Kimentem az erkélyre, mely egészen elrejtett kuszónövényeivel, almozdva engedtem át magamat az afrikai éj élvezetének. Már csaknem egy óra hosszág hallgattam a sakálók üvöltését, s a hiénák távolból hangzó kacaját, midőn egy alakot láttam közeledni a gránát-bokor felé, mely felett egy magas palma terjeszté ki védőleg legyezőszerű ágait.

Sulamin karcu alakját könnyen felismerhetem. Barátom csakhamar követé. Egy ideig mély csend uralkodott, melyet csak olykor szakított felbe az afrikai csalogány szerelmitas éneke, majd csendes sutogást és kacaját hallottam, s a kabák átengedték magukat a szerelmitas enyélő játéknak.

A sötét gránátfák tündököltek a hold sugaraiban. Főnn a pálmák galyai inogtak, talán az éji szellőtől? Majd éles sziszzenést halottam, mint aminő a kigyóé, s a pálmák újra oly mozdulatlanul állottak, mint az előtt. Valóban kigyó volt, ki mérges fogával a csalogány életét rabolta el.

Több nap mult el ismét. Ali bocsánatot kért, hogy nem követhet, mert atyja beleg. De este előtt a khalifához, és sárga arca még halaványabbnak, s tekintete még szurobbnak tűnt fel előttem.

Egy éjjel, még jóval napkelte előtt fölkeltem bennünk:

„Párducharangot találtam s az állatokat néhány napig figyelemmel kísértem (nagyon is figyelemmel kísérte!), hogy hatalomukba kerithessük. A kölykök mintegy négyhetesek s élve elfoghatjuk őket. Az óregek csak jóval naplemente után térnek haza, a barlang torkánál foglalunk állást, s jól irányzott lövéssel könnyen leteríthetjük őket.“

Rögtön fölkelünk. Utunk a szirték legvadabb részén vezetett keresztül. Az arab végre egy körülbelül háromszáz lépésnyi hosszúságú üreg előtt állapodott meg, melynek feneke kövekkel, s tövises galyakkal volt

beterítve. Az üreg hátulsó része Ali szavai szerint, sziklafal által volt elzárva, s a hasadék, mely előtt álltunk, egyetlen bejárásul szolgált. Ali a párduckölykökért be akart menni S.-sel, míg egy más arab és én a bejáratnál álltunk őrt, arra a véletlen esetre számítva, ha netalan a párducek előbb visszatérnének. A ravasz jól tudta, hogy arra párducek nem jönnek.

Már csaknem megviradt; lövésre kész fegyverrel, vigyázva csuszott elő. S., Ali követé őt; láttam, midőn egy sötét lyuk elé érték; a báró a sziklafalhoz támasztá fegyverét, bemászott a lyukba, s csakhamar halottam a kézrekerített párduckölykök átható visítását. Ali ekkor egy magas sziklára kúszott, míg a báró mindkét kezében egy párduckölyköt tartva lépett ki az odúból. De ekkor egyszerre minden vér megállott ereimben. Mint sötét árnyék tompa üvöltéssel egy állat tört elő a barlang átelleni végéből. A báró elveté a kölyköket, előrántotta yataganját, a vadállat egyet ugrott, s többé nem láttam semmit sem. S fenn a sziklán alig huz lépésnyire a szörnyű csata-térről mozdulatlanul állott Ali, borzasztóbban minden vadállatnál. Csak egy halk sziszzenés, mint a kigyóé, volt hallható.

Mint egy örült rohantam előre, annélkül, hogy csak rá is gondoltam volna a veszélyre, melynek kiteszem magamat. A veszély elmúlt; szerencsétlen barátom egy szurással földre teríté a vadállatot. És ő maga! porral és vérral borítva, az állat karmaitól ószszemarcangolt arczczal, és mellet haldokolva fektüdt előt-

tem. Néhány percig karjaim közt tartottam, de egy mély lélegzettel után nem többé éltemben. Fenn a sötét hegyes csúcson még egyszer feltűnt a boszuló Ali felelmes alakja, s még egyszer hallatszott a kigyó sziszzenése, aztán mindenek vége volt.

Csendesen és szomorúan vittük haza barátunkat Bek-Hambába; csendesen léptük át a ház küszöbét, de Sulamin mégis észrevette lépéseinket, s lázas aggodalommal lépett a szobába. Midőn a véres holttestet meglátta, összerogyott. S midőn feleszmélt, haját tépdese, szórta ránk szörnyű átkait. Csak este felé csöndesült le egy kissé; elvonult szobájába, honnan csak naplemente után jött elő.

A halott felett kívánt virasztani, s nekünk meg kellett azt engedni. Még késő éjjel is hallottam egyhangú halotti éneket. A hang mindig gyöngébb és gyöngébb lett, míg végre egészen elnémult. Azt hittem: elaludt. El is aludt, még pedig örök időkre. Csendesen pihent az idegen oldala mellett, kit szerelmének langoló hevével ölelt át. Keltős sirt ástunk a tajtékzó vizek partjánál. A magas palma védőleg terjeszté ki fölöttök karjait, s a sötét veres gránátok fájón sutogtak a csendes, magános sirtál.
A festő elhallgatott. A tűz már csak alig-alig pislogott, a sakálók üvöltöttek, az éji madarak vihogtak s a tengeri szél a sziszszé lomboknak lassan sutogott az arabok szerelméről, s az arabok boszújáról. Otthon.

* Tisza Kálmán kormányelnök ezer forintot, adott a gazdasszony-egylet árvaházára.

* Zsedényi Ede iskolai czélokra 20 ezer forintot adományozott.

* Halálozás. Hertelendy Kálmán, Zalamegye szt.-gróti kerületének két országgyűlésen volt képviselője, később Zalamegye főispánja, 48—49-ben a honvéd hadsereg lovas századosa, ki a negyvenes években Torontálban mint tb. aljegyző szolgált, családjának, barátainak és ismerőseinek mély fájdalomra f. hó 17-én hosszas és sulyos betegeskedés után jobblétre szenderült. Az elhunytban egy erélyes tisztviselő, buzgó hazafi, tevékeny polgár, gondos családfő, szakavatott gazda, s mind végig a munka és kötelesség hő férfa költözött el szeretteinek köréből. Temetése f. hó 20-án délelőtt volt a család l.-tomaji lakásán. Örök béke lengjen sírja felett!

* Halálozás. Brinyei Vuchetich György, sokáig volt főszolgabíró, most pedig zombolyai m. kir. járásbíró, hosszas szenvedés után élte 67. évében f. hó 19-én este Cseneyn nemesi curáján jobblétre szenderült. A boldog ifju éveiben, midőn jogi tanulmányait bevégezte, mint lovas katona szolgált a hazának. Később eredeti hivatása pályájára lépén, Torontálmegyét szolgált mint esküdőt és később mint szolgabíró. Ezen állásban talála a lelkes hazafit a forradalom, mely alatt híven szolgált a nemzet önvédelmi harcának ügyét. Az alkotmány helyreállítás után a közügyek teréről visszalépett Vuchetich ismét hivatalt vállalt és Zombolyán főszolgabíró lett, a bíróságok szervezése után pedig ugyanoda járásbírónak kinevezetett, hol el is érte őt a halál öldöklő keze. Béke hamvaiba!

* Erny gyilkosai Havas Imre államügyész felügyelete alatt Budapestre érkeztek. Gyogyevóban vette át Havas úr a foglyokat és négy fegyveres őr kíséretében hozta őket Budapestre. Korcsinszky nagy bizalmatlanságot keltett maga iránt; egy izben, mikor azt hitte, nem ügyelnek rá, szokási kísérletet is tett; kezén lábán meg volt kötözve, mégis nekifutott a Dunának, hogy belevesse magát, de a kísérletet idejekorán észrevettek s meg-hiusították. Rydl nagy levertséget tanúsít, első nap nem akart enni sem, Korcsinszky azonban megészti, amit csak eléje tesznek. Korcsinszky körülbelül 32 éves, arca értelmes, szinte szépek mondható, szilárd biztos léptekkel szallt ki a hajóból, de fejt lecsüggesztet. Új teli kabát van rajta, egész viselete majdnem elegáns. Rydl jóval később szállítottak ki a hajóból; társánál sokkal kisebb, satnyább, haja őszbeasarodott, vad torzonborz szakálla, nagy sasorra, szuros szeméi kellemetlen hatást gyakorolnak. Mikor a bérkocsizhoz vezették, azt kérdezte, szabad-e leülnie. — Amint a fenylő törvényszékhez értek, Havas úr mindegyik foglyot külön czellába záratta. Eddig a két elfogott nem is tud egymásról semmit. A hajó megérkezésekor számos közönség gyűlt össze az állomásnál, de a foglyokat csak egy órai várakozás után és ekkor is kerülő vezették a bérkocsikhoz. — Az első tárgyalás megtartott, de nem vezetett semmi eredményre. A gyilkos fejére kitűzött 2000 frtra Sigl galatzi korcsmaros tart igényt, de azt az igazságügyminister fogja meghatározni, hogy az egész összeg neki szolgáltatassék-e ki.

* Rómában legközelebb nagyobb számú mérgezési eset fordult elő kecskéj élvezése folytán. A mérgezés cholera alakban mutatkozott és a szerint, mint többet, vagy kevesebbet ivott valaki a kecskéjéből erősebb, vagy gyöngébb alakban lépett föl a cholera. Kutatások történtek, és a kecskéj egészségesekek

* A ter szerint szele összesen 80 közül, lobogó 9, francia 6, orosz 4, svéd nek nemzetiségűnkr s ped és egy spany

* Egy Philadelphibai szónokoknak. ről tartott boszágokat állított ves barátain élében legins a gyermekeké gyámölcsfaká magától is les mért oly örülte és egymást gy meghalnak. A legjobban csud berek mért fut ha azt nem te nének hozzáj

* A kor junius 26-án t vagyonára a ló szoló adó oly kiknek egész v adókötelezettség részét pusztított részre szoló tettek.

találta volt bu Sajtsa ható m napokia oly sok adomái velezője bizottság budapes két mil tagok k napok, ősszeg zollan a befizetés nyerjen a laborn részlete és köve lenkező tani igért elcsapath szegét ne hólgynek pár ezer nem szall fogtok let ban az os hajtotta, a vágást éz * A miszerin sen meg i levő szlat is vesző ezen hely előfordul. rullen fele * D Gabor, de Hercz Roz gett, haza felekezete vetellen pe fótanodaja ben (kelt D kifizetencő oly módoz s az akkor tanszékelt ismét tők feleztessék végeig. * If Budapeston melynek le 11 éves k volt, a ki csavargók gótt; ő jór sokokról az pénzt kéne adja el. * Ist marosmegy kezű eset kulturalis v óta feltűnt anélkül, ho jutni. Végre kesszi a gy községi bíróságott, de bőslet bíró a istenfeletl Oszzeesődie lott ifjut a állította s g szivja el, ő szivni, ő é ártatlanságat telen bizon bűnét azonn kétkednekek csak a rém fog a közei lelkeből!?

találtattak; azonban a kecskék takarmányában volt bürök és kőkörösny okozta a mérgezést. Sajátságos, hogy a szarvasmarhákra oly erősen ható mérég — és a kecskéknél nem árt.

*** Egy érdekes adom. A közel mult napokban szomorú véget ért s a szegényekkel oly sok jót tevő Weisz M. A. életéből egy adomát beszél el a „N. P. J.“ budapesti levelezője. Weisz tudvalevőleg tagja volt azon bizottságnak, mely a szabadságharc idején, a budapesti zsidóközösgre Haynau által kivetett két millió hadi sarcot, az egyes hitközségi tagok között felosztotta. Nehéz idők voltak e napok, a pangó üzleti viszonyok mellett az összeg nehezen folyt be. A tabornok határozottan követelte az összeg gyors és pontos befizetését. Weisznak, hogy hírsorsosainak időt nyerjen egy gazdag fiatal özvegyre, ki iránt a tabornok érdekelte magát, szokatlanul magas részletet vetett ki. Haynau végtelen dühbe jött és követelte az összeg leszállítását és az ellenkező esetben szigorú fenyegetéseit valószínűleg ígerte. „Excelentias uram“ mondá Weisz, elcsapathat bennünket állásunkból; de az összeget nem fogjuk lejjebb szállítani a fiatal hölgynek előkelő összeköttetései vannak, egy pár ezer forintot meg sem érez.“ „No, ha le nem szállítjátok, hát egy fejjel alacsonyabbak fogtok lenni.“ mondá a tabornok. Weisz azonban az összeget a fenyegető írás dacára behajtotta, másnap azonban a tabornok hatalmas vágást érzett zsebein.**

*** A Tisza árad. A „Máramaros“ írja, miszerint a Tisza az utóbbi napokban tetemesen megáradt s nemcsak a M.-Sziget mellett levő szlatinai hid, de a mellette lévő vasúti töltés is veszélyeztetve vannak. Az áradás veszélye ezen helyen különben csak nem évről évre előfordul, különösen az említett hid czelszerűen felállításá miatt.**

*** Derék végrendelek. Somogyi Gábor, debreczeni polgár maga és neje néhai Hercz Rozalia nevében, halála kimutatása végett, hazája közművelődése és ref. vallásu hitfelekezete oktatás ügye előmozdítására közvetlenül pedig a m. o. reformátusok debreczeni főtanodája vagyona gyarapítására végrendeletben (kelt Debreczen, 1875. nov. 6-án) halála után kifizetendő tíz ezer forintot hagyományozott, oly módzattal, hogy az 25 évig kamatoztassék s az akkora felhőtt összeg fele első sorban tanszékek állítására fordítassék másik fele ismét tőkesítések 25 évig, akkor megint feleztessek meg s így kezeltessek az idők végeig.**

*** Ifju pénzhamisítók. Közlebről Budapesten egy pénzhamisító bandát fogtak el, melynek legidősebb tagja nem haladta meg a 11 éves kort, főkolompós egy 9 éves gyerek volt, a ki „szőke Friczi“ név alatt az utcán csavargók közt már meglehetősen hírnevet szerzett; ő jött arra az eszmére, hogy félkráczárókról az 1/10-ből az ötöt levakarja, s a pénzt kényszerrel bedörögölvén, 10 krajczárosnak adja el.**

*** Istenítélet a 19. században! Máramaros megye egy félreeső kerületében következő eset történt, mely ékesszólólag jellemzi kulturális viszonyainkat: „Községünkben jó idő óta feltűnőleg sok baromfilopás követtetett el, anélkül, hogy a tettesnek nyomába bírtak volna jutni. Végre egy helybeli gazda 19 éves fiára esett a gyanu, ki a megkárosítottak által a községi bíró elé vezettetett. A fiu mindent tagadott, de miután több bűnjel ellene szólt, a bíró az ő azon gondolatra jött, hogy a vádolt istenítélet által bizonyítsa be ártatlanságát. — Összeesdítette az egész falu népségét, a vádolt ifjut a tömeg által alakított kör közepébe állította s egy „róvid“ szivart adott neki, hogy szíjva el, hozzátévén, hogyha képes végig szíjni, ő és az egész falu meg lesz győződve ártatlanságáról. A vádolt azonban ez ember-telen bizonyítási módtól annyira megijedt, hogy bűnét azonnal bevallotta. Némelyek azonban kételkednek vallomása igazsága fölött s azt csak a rémület által kicsikartnak tartják. Mikor fog a középkor végre egészen eltűnni népünk lelkéből!?” (K. N.)**

*** A tenger áldozatai. A „Bur. Verilas“ szerint szeptember hónap a nyílt tengeren összesen 86 vitorlás hajó ment tönkre. Ezek közül, lobogóik szerint, angol volt 53, német 9, francia 6, amerikai 4, olasz 4, dán 3, orosz 4, svéd 4, holland 2, spanyol 1, kettőnek nemzetisége ismeretlen. Gözhajó 10 ment tönkre s pedig 5 angol, 2 svéd, 1 amerikai és egy spanyol.**

*** Egy quäckernő szónoklatából. Philadelphian a quäckeregyszakban nők is szónokolnak. Egy ily szónoknő egyik közlebről tartott beszédében a következők életigazságokat állította fel: „Három dolog van, kedves barátaim és barátinóm, a melyek felett az élethen leginkább bámulok: Az első az, hogy a gyermekek botokkal és kövekkel verdesik a gyümölcsfákat, holott a gyümölcs ha megéri, magától is leesik. A második az, hogy a férfiak mért oly örültek és istentelnek háboruba menni és egymást gyilkolni, holott egyszer a nélkül is meghalnak. A harmadik és utolsó, a mi felett még legjobban csudálkozom az, hogy a fiatal emberek mért futkosnak az asszonyok után, holott ha azt nem tennék, akkor az asszonyok mennének hozzájuk.“**

*** A kormány elhatározta a folyó évi június 26-án történt katastropha által sértett vagyonára a budai polgároknak az 1875. évre szóló adót olyképen elengedni, mikép azok, kiknek egész vagyonuk oda veszett az egész adókötelezettség, azok pedig, kiknek csak egy részét pusztította el a fergeteg, csak is ezen részre szóló adókötelezettség alól mentesítettek.**

*** Ez is végrendelet. Temesváron egy eltes ember, kinek némi vagyona volt, betegsége esett. Felesége, kivel másodsorú házassodott, kérte őt, csináljon végrendeletet, mi annyival szükségesebb volt az asszonyra nézve, mivel az első házasságból gyermekek maradtak. De az ember mitsem akart hallani a végrendeletéről. Hasztalanul kérte őt felesége és biztosította, hogy azok, a kik végrendeletet csinálnak, annál tovább élnek. Végre a férj elvesztette türelmét a folytonos zaklatás miatt és mérgesen így kiáltott fel: „Az én végakaratom az, hogy üssön meg a menyörgős menkö!“ A beteg pár óra múlva meghalt s most az utca vén asszonyai mind meg vannak győződve, hogy az asszonyt az első vihar alkalmával csakugyan megütö a menkö.**

*** Az utolsó mentés. Bécsben a Józsefváros Albert-utcában izgatott jelenet folyt le közlebről. Nagy tömeg gyűlt össze, mert egy ott lakó mázolinak lakásán egy petróleumlámpa felrobbanása által nagy tűz támadt. A lámpát ugyanis eléggé vigyázatlanul a forró kályhára helyezték és így történt az explózió. A tűzi lármára egy öreg asszonyság jelent meg az ablaknál és segélyért kiabált két kis gyermeke részére, kit az égő ajtóktól miatt nem képes már kivinni a szobából. El is határozta magát a legnagyobb, csakugyan a kicsinyeket megmentse. Leküldte, hogy majd a tömegnek ledobja gyermekeit az emeletből; fogják meg, ha tehetik és mentsek meg a bizonyos haláltól. Az anya, a mint mondá, úgy is tett: mind a két kisdédét ledobta a nép közé, hol szerencsésen fölfogták; semmi bajuk sem esett. A tűzet aztán nemokára eloltatták.**

*** „Roszkor-jött.“ Ezen névre keresztelték a láziák a viszonyokhoz találó néphumorral egy nem rég hozzájuk költözökdött zsidó kereskedőt. A kereskedő új nevének azon kívül, hogy üzlete folyvást pangott, annál inkább is megfelelt, mert közlebről kirabolták.**

*** Orkán. Kaposvárt f. hó 11-én este borzasztó szélvihar dühöngött, melynek rombolásairól a „Somogy“ a többi közt a következőket írja: „Az ablakablak 40-50 ölnyi távolságra repültek a légben; a vasutnál több kocsit lódtott. Két waggon a sinekől kiszórtatott. Az indóházak nyugati csucsát s a tető egyrészt, mint lapdát dobtá le, sőt a keményrőll egy nagy követ is. Az átellenben levő egyik bérház tetejét ketté szakította. Az arénának nyugati telőrszét lekaptá és 60 lépésre szórtá a kerítés mellé; a Szarvas fogadó kapuját, a mellette levő erős köfalakkal halomra döntötte; a nyári kertben nagy élőfákat tövestől kitépött, s az egész faepitmenyeket egyenlővé tette a földdel. A vasutállomásnál a futóház tetejét összerongálta; a König-házról egész hosszában leszakította a bádóvizvezeteket és borítást, s mint pelyhet szórtá a szentérré, ezer és ezer zsineldarabbal. A Csősz- és Zsírny-bázakat telőben egészen megpusztította. Szóval, a város ezen részén akkora a rombolás, mintha órákig tartó ágyuzást állt volna ki; az orkán mérge itt rombolt legerősebben, mert a város többi részében aránylag kevés a kár. A kétségbeesett, menyörgőshöz hasonló morgás, ropogás és orkánvöltsé jót kért perczig tartott csak, s ez a szerencse, mert különben városunk nagy része — kivált gyengébb épületekben — romokban volna. Sokan földrengést is észleltek, nyugatról keleti irányban. Az orkán után megkezdődött a zápor jéggel és esett az eső szakadatlanul éjfélután két óráig villámok közt; az egész város utcái víztengerben voltak. A kár nagyon sok. Emberélet nem esett áldozatul.“**

*** Méregtartalmu zöld lámpaernyő. Weber német gyógyszerész nemrég 10 darab zöld papírlámpaernyőt vegyelemzés alá vett, s tette ezt azért, mert egyszer csak hirtelen rosszul lett, gyomor- és hasfájalmak, összekölte gyakori ürüléssel, léptek föl nála, sőt hányás is. Ereje fogyott, kedveltségét nőtönnött s a legszorgosb étrend s különböző gyógyszerek nem javították baját; s minthogy épen történetesen zöld lámpaernyő általi mérgezési esetről olvasott, gyanuja föl lett erőszerte, mert rosszul léte előtt pár nappal vett épen ily ily zöld ernyőt. Azonnal vegyelemzést eszközölt, melynek eredménye az volt, hogy egy ernyő rendkívüli mértékben tartalmazott mirenyt (arzen) és rezel, tehát schweinfurtti zöld festékkel volt befestve. Az ernyőt természetesen azonnal félretette s néhány nap múlva ismét egészséges és vidám lett, mint azelőtt. A mérgezési tüneteket eszerint az ernyő fölhevülésekor származó mirenytartalmu gőznek belégzése okozta. Ugyancsak Weber gyógyszerész egy zöld görög-függőnyt (rouleau) is nagy mérvben arzéntartalmunak talált.**

*** Új csillagok. A közelmúlt napokban Heis tanár Münsterben új csillagok felfedezéséről tett jelentést a Mars és Jupiter között. November első hetében öt új bolygó fedeztetett fel, a melyek sor szerint 151., 152., 153., 154. és 155. számot nyertek. Az egész évfolyamán azaz január 13-ától november 8-ig 15 új csillag tűnt fel. 1874-ben 6, 1801-ik évet kivéve, midőn a Piazzi a theatini szerzetes Cerest felfedezte, egyetlen egy év sem volt olyan gazdag a felfedezésekben, mint 1875. A 15 új bolygó közül a következőknek van nevük: 141., 142., 143., 144., 145., 147. Lumen, Polana, Adria, Vibilia, Adeona és Protogenea. Ezek közül ötöt Polában, négyet Párisban, kettőt Clintonban, egyet Marselleben, egyet Bécsben, egyet Toulouseban s egyet Anne Arborben fedeztek fel.**

*** A nap melegének felhasználása. A francia tudományos akadémia october 5-iki ülésében Monchot, toursi tanár, egy készüléket**

mutatott be, melylyel a nap melegét egy pontra gyűjtven, egy kis gőzgépet lehet mozgásba hozni. E készülék egy kupda sugartörőből (reflector), egy gáz-kamrából és egy megfeketített oldalú kazánból áll. A tükör sugárvisszaverő lapja 45 foknyi szög alatt hajlik a készülék tengelye felé, mi által gyújtópontja közel esvén, a lehető legerősebb hatású. A tükör által visszavert sugarak a kazánra esnek s azt fölmelegítik. Ny lez percznyi idő elég, hogy 5 liter vizet forrásba hozzanak. — Monchot Toursban nagyobb ily készüléket állított fel, mely egy löcrejű gőzgépet napfelkeltől naplementéig a legnagyobb pontossággal hajt. Az akadémia Dumas, Bertrand, Faye, Hervé, Mangon és Lesseps urakból álló bizottságot küldött ki a találmány megvizsgálására.

*** Rosz időket élünk, rosz csillagok járnak. A Poroszországban megjelenő „Vossische Zeitung“ egyik legközelebbi számában következő hirdetés volt olvasható: „Egy épen liquidáló bank előbbi igazgatója alkalmazást keres, mint házi szolga, vagy kapus, ajándatok N. czím alatt a szerkesztőséghez intézendők.“ Ennek legalább van hátszíja becsületes kenyér kereset után látni, jegyzi meg hozzá egy másik lap.**

*** Vágújhelyen emléktáblával jelölik meg a házat, melyben Horn Ede született.**

*** Borkiban egy nő két fi- s két leánygyermeket szült.**

*** Ezt is jó tudni! Tengeri kivételünk tárgyában a magyar és német vasútársulatok közt egyezmény készül, mely olcsó szállítási díjjakkal tengerinknek a német tengeri kikötőbe szállítást lehetővé tenné. Valószínű, hogy a sertes zirkivitel Németországba szinte nagyobbodni fog miután remélhető, hogy a sertes-hizlals ismét nagyobb mértékben meginduland.**

*** Levélezim. „Ime kül-dóm levelemet ugymint Bihar megyéből Nagy Zantóbról, ugymint Szakarmegyében az Barai-tagban Te-kenetes Frigy Enim birtokában ugymint Schök Andrásnak, 1875. okt. 18 ban.“ — Tessék aztán ebből okosnak lenni.**

*** Vértagyasztó szerencsétlenségéről értesítik a „Székelyfőváros“ Gánthróll. Egy ottani földműves 10 éves fia kilovagolt a mezőre, s megdondolatlanságból a kötőfék szarát saját lábaira kötötte. A ló eközben valamitől megvadt, futásnak iramodott, magával rántva a szerencsétlen fiut, kivel árkon-bokron keresztül vágatott. A szegény fiu teste izekre szakadt össze, s mikor a ló késő este visszatért gazdája házához, a kötőféken a szerencsétlenség már csak egyik lába volt. E szerencsétlenség oly borzasztó halállal volt a fiu anyjára, hogy most halálos betegen fekszik.**

*** Udvarias photograph. — Egy amerikai lap szerint egy nevadai photograph vendégeit — midőn azok már a gép előtt ülnek — felhúzott s fejöknek irányzott revolverrel intí a nyugalomra s egy hajszál mozdulása elég, hogy az illető többé arczképet ne kívánhasson, mert a mester a mozgás miatt rosszul sikerülhető kép által művészi reno- meját kockáztatni nem akarja.**

*** Úgyes fiu. Cibakházán — olvassuk a „Kecskeméti“-ben — egy ottani szegény özvegy asszony, özv. Magyar Ferenczné 12 éves fia, a cibakházi templomhoz hasonformájú, mintegy 9 láb magasságu templomot készített; — az izezre készített templomnak minden része igen ügyesen van összeállítva. A csillárok, szentek, pap, oltár, mind saját faragvány; kik a kis templomot látták, a legnagyobb csodálattal beszélnek annak tökéletességéről.**

*** Magyar színház létesítése körül buzgólkodik néhány temesvári gyárvárosi lakos. Egy vidéki színházterület akarnak egyelőre meghíni, mely valamelyik fogadóban tartson előadásokat addig, míg egy állandó színház építési költségei, adakozás után be nem folynak.**

*** Pestmegye Hajós községében az iskolák a vörhenybetegség elterjedése miatt ennek megszüntéig bezártak.**

*** Magyar tanfolyam Fiumében. Gr. Szapáry Géza fiumei kormányzó intézkedése folytán az ottani tengerészeti hatóságnál két tanfolyam nyitott meg olyanok számára, kik a magyar nyelvet nem bírják, vagy csak kevéssé értik. A beírtak — mint a „Pesti Napló“-nak írják — jobbra hivatalnokok, — eddigelő 40-en felül vannak, — és nagy kedvet mutatnak a magyar nyelv megtanulására. Gróf Szapáry e két tanfolyamot f. hó 17-én személyesen nyitotta meg, kintartásra és szorgalomra bízditván a hallgatókat.**

*** Egy kifli következményei. Malomeren egy boltoshoz bement egy kis fiu venni valamit. Mig a boltos ennek kimérésével foglalkozott, a fiu egy kiflit akart zsebre dugni, a boltos azonban észrevette, s rákiáltott: „Várj csak gazember, becsukatlak!“ A fiu annyira megijedt, hogy fölkapta az asztalról a sajtívágó kést, s mielőtt a boltos megakadályozhatta volna, elmeteszette nyakát. Nélány óra múlva meghalt.**

*** Kedélyes boszu. Debreczenben egy megalatolt szerelmes úgy állt boszut a hülenen, hogy annak ablaka alatt egy éjjel el-muzsikáltatta a „La Traviata“ (Tévedt nő) operának áriáját. Ajánljuk a megalatolt szívek sebére ezen új boszunem jöllevő balzsamát. (De 11 óra előtt)**

*** Roppant tűzvész dühöngött Virginia Cityben. A város leégelt területének hossza másfél, szélessége pedig 3/4 angol mérföld. A kárt két millió dollárra becsülik s a tűz-**

vésznek két emberélet is áldozatul esett, több mint 10 ezer ember vesztette el hajlékát. A tűz továbbterjedésének csak úgy vethettek véget, hogy több utjába eső épületet fölrobbantottak.

*** Perczel igazságügyi minister úr közlebről egy vidéki izraelita polgár által távirat útján komának hivatott meg. A minister elfogadta a meghívást és az „Ellenőr“ szerint következőleg válaszolt a német nyelven szerkesztett táviratra: „Reményem, hogy fia azt, a mire ön németül kért meg, magyarul fogja megköszönni.“**

*** Az otthoni beszélgetésekről a „Baltimore American“ a következők tanulságos összehasonlítást közli: „Sem a család boldogságára, sem a gyermekek nevelésére és jövőjére nézve nem lehet közönyös dolog, hogy mily beszélgetéseket folytatnak a házban. Illetlen és gonosz beszédekkel egészen eltekintünk s csupán jó szülőket tartunk szem előtt. Sok apa fáradtan tér haza; sokat dolgozott s talán üzletársai körében sokat beszélt, adomázott és élvezelt. De haza — pihenni tér. Legfelebb is hirtapát visz haza magával, melynek olvasásába csakhamar oly mélyen belemerül, hogy mitsem vesz észre a körülötte történtekből. Neje szeretne vele a napi események fölül beszélgetni, szeretne tőle is hallani valamit napi élményeiről; de ő hallgat, mint valami süketnéma s még gyermekeihez is csak elvételre szól egyet-egyet, s gyakran egész beszélgetése a jó-éjszakát-kivanásból áll. Az ily családi élet nem boldog és nem helyes. Mind egészen más az, midőn estként az egész család a bizalmas lámpa köré gyűl. Az apa józanon megbeszéli a nap eseményeit s ily módon gyermekeit már jó korán élet- és emberismeretre oktatja. Adomázik, s valami vidító dolgot olvas föl s mindenki vidáman nevet. Elétek társalgás fejlik ki, melyben mindenki részt vesz s az okos szülők ilyenkor a jövőre nézve sok jó magot szórnak el. Ily családi kör mintául szolgálhat a festőnek, ha házi boldogságot akar festeni. Az ily bizalmas beszélgetésekkel vezetett nevelés becsebb minden pénz- és kincsettel s valóban érdemes arra, hogy az apa nagy gondot és figyelmet fordítson rá.“**

*** Az „ifjusági társas kör“ Katalinbálja. Ha valamely mulatság sikerét a részvevők tömeges száma szerint mérjük, akkor — főkép a kizűzött czel: a kör alapjának növelése tekintetéből nem mondható fényesnek a társas kör tegnapi Katalinbálja; ha azonban a hölgyek szépsége, vidámsága, kellemé és fáradhatatlan tánczkedve jelzik az estély sikerét: úgy a tegnapi bál jól sikerült. Városunk hölgyei közül — referáljuk némi incselkedéssel — mind ott voltak a szépek; mert joggal és méltan csunya kának, rá tának nevezhetők azok, akik otthon maradtak. — Száradjon rajtuk e név addig, ameddig az „Ifjusági társas kör“ másik tánczestélyt nem rendez, amikor remélhetőleg mohón fogják megragadni az alkalmat, hogy azt magukról leomassák. — Addig is betűrendben és sorra megnevezük a hölgyeket, kik a füzértáncznak fél 5 órakor — tehát már kakaskukorikolás idején — végződők „Damenwahl“-jában osztogatták a női kegy vékony szálait; és pedig: Arsenovics Mária, Babare Adél, Bielek Vilma, Brojjer Eugénia, Emáuel Alexandra és Olga, Kirch Mari, Parcsetch K., Petrovics Amália, Popovics Amália, Szávic Olga, Virányi nővérek. — Amint e tánczóld kedvében és fáradhatatlanságban a férfiakat felülmúló és őket diadalmasan tönkre silányító hölgykorszorún áttekintettünk; igen kellemesen lepett meg a kedves, csinos egyszerűség, mely szemgyönyörködtetőn póllá a mai „krachos“ világba nem illő fényűzést. — Ami végül e tánczestélynek anyagi hasznát illeti, az eredményt annyiban jónak kell konstatalnunk, amennyiben nincsen ugyan „plusz“, de nincs „minus“ sem. — Az első lépés a csillárok alá nem volt tehát épen levert; jövőre pedig megmarad a remény, hogy a kör tánczestélyei látogatottabbak lesznek. Azért mégis elküldjük: előre!**

Rövid hírek.

A főváros közgyűlése a fennálló népkönyháknak kiadni határozta a népkönyhá- alap után járó 1873 ft. kamatot.

A debreczeni főtanodában a joghallgatók száma 139.

Oldalfegyverével vetett véget életének Nagy-Károlyban f. hó 16-án, egy Szathmárról megszökött közkatonára; a szívébe szúrta, s rögtön meghalt.

A farkasok nagy csapatban nyugtalanítják Debreczen környékét. Egy arra utazó kocsiját a mult héten 9 darab követte, melyek mindegyike nemének nagy és szép példány volt.

Egy szegedi földbirtokot, mely 120 hold erdő-, szántóföld- és rétből áll s melyet nagyfalusi földművesek néhány év előtt 11,000 frton vásároltak, minap S. és W. budapesti kereskedők 2300 frton vettek meg.

Egy külföldi herczeg, Radzivil Lajos, honpolgári esküt tett le Kolozsvár város polgármestere előtt, mely alkalommal 100 frtot adományozott a kolozsvári szegényalap javára.

Szappan-főzésnél maradt hamunak, egy német gazda állítása szerint, rétreke trágyaké- hordása felette ajánlatos. Szerinte a fű eltűnik, és helyette csupa herefélélt tenyésznek.

Szegeden „Tanfériak egyesülete“ van alakulóban.

Temérdek ólompecéz kezd forgalomba jönni, különösen 20 krosok; jó lesz vigyázni.

A mórozi erdőben vad embert találtak, ágról-ágra ugrált; 20 év előtt megszőköt gyilkosnak hiszik lenni.

Kassán „Szeretetház“ létesül.

Pázmány és Széchenyi érsek hamvait a hercegprimás az esztergomi bazilikába viteti Pozsonyból.

Sipkón egy szabómester föbe lőtte magát, mert 1 frt. 10 kr. adósságát képtelen volt kifizetni.

Strousberg szabad lábra helyeztetett.

Ági Sándor kecskemeti tüzoltónak a kormány 25 frt. 25 krt. adott, mert egy tüzesetnél egy 70 éves embert megmentett.

A fővárosi Fröbel nőegylet november 16-án nyitotta meg 5-ik gyermekertjét.

Görgény-Szt.-Imrén gróf Wurmbrand Ferdinánd egy nagy medvét ejtett el. A hatalmas állatot ép homlokra találta.

Bazaine kihallgatáson volt a pápánál.

Grázban egy börtönudvaron kivégezték Leitner Antal szolgát, ki Gratweinban Pfennicher János földbirtokoson rablógilkosságot követett el; az elíteltet félig eszméletlen állapotban adták át a hóhérnak.

Huszezer forintot követel Brode Lipót pesti ügyvéd egyetlen keresetlelért, mely összesen nyolcz oldalra terjed. Ugyanezen ügyvéd ez, ki a keleti vasut ügyében 40,000 frtos perköltséget számított fel, amit azonban a törvényszék 10,000 frtra szállított le.

Bonaparte Péter herceg azt az autuillei házat, melyben őt év előtt Noir Victor fiatal hírlapíró agyonlőtte, eladta Varhoevnek 118,115 frankért.

A skarlát hevesen kitört a fővárosban; a budapesti első gyermek-menhely-egylet közp. bizottsága ennél fogva elhatározta, hogy a tanköteles ápolókat a járvány egész tartama alatt iskolába nem bocsátandja.

100 frtot „felejtett“ egy alapítványi bérlő a vallás és közoktatási ministerium egyik számtisztjének asztalán, mely öszveget az országos tanítói nyugdíj- és gyámalap tőkájének gyarapítására a közp. állampénztárba helyezték.

Nack Lajos 14-ik százalajbéli szabadságot állományú honvédhadnagy a honvédségben viselt tiszti rangjáról s címéről önként leköszönvén, lemondása elfogadott, s mint közkhonvéd az éjszaktorontáli 13-ik százalajhoz osztott be.

Borsán Neuländer Wolfot ki hirtelen meggazdagodott roppant uzsoráskodása folytán, a napokban két oláh agyonverte; annyira zsarolta a népet, hogy ellene már az egész község folyamodott, de sikertelenül.

Vétkes bukás miatt Venecianer Zs. pesti nöiváratús, 6 heti fogságra ítéltetett. 8 hó alatt csak 18 ezer frt. adósságot csinált.

Idősb gróf Rhédey Lajos, egy halála után életbe lépendő alapítványra 10,000 frtos földterhermentesítési kötelezvényt adományozott oly kijelentéssel, hogy annak kamatait két családos — s az ellenség általi megszebeztetés következtében rokkantá lett — cs. és kir. hadseregbeli katona, egyenlő részekben életök fogytáig huzza.

A német trónörökösnek, mint Berlinből írják, esze ágában sincs Amerikába utazni.

Lázarevics György temesmegyei tiszteletbeli esküd, jó módu birtokos és haszonbérlő „Ujlak“ nevű pusztáján tegnapelőtt éjjel agyonlőtte magát. Öngyilkosságának oka ismeretlen.

APRÓSÁGOK.

(Érdekes színlap 1818-ból.) A „Nagybánya és vidéke“ az említett évből K. aláírással szóról szóra és akkori alakjában közöl egy színlapot, melyet érdekességénél fogva mi is betűről betűre átvesszünk. A színlap így hangzik:

Kis-Asszony Hava 20-ikán 1818-dik Esztendőben. A T. Nagy Erdemű Közönséget főképpen, és magát is mulatni kívánó (Dilettant) öszve állott Magyar Társaság fog elő adni:

Egy Eredeti Víg Játékot 5 Felvonásban Bessenyei György Ur után Ezen nevezett alatt:

F I L O S O F U S.

A' méltóságos Gróf Nagy-Károlyi KÁROLYI ISTVÁN Eő Nagysága Név napi tiszteletére, És Felsőes Ferdinánd Feő Herceg Korona örökös Nevét viselő Nemes Regement Ispotálybeli beteg Vitézeknek hasznára.

J á d z ó S z e m é l y e k :
Parmenio, Filozofus Nemes Ifju
Eresztra, Eőzvegy Nemes Asszony
Titzius, Eresztra fia.
Szidalis, Titzius Testvér Huga.
Berenisz, Nemes Leány, Szidalisnak Titkossa,
Titzius szeretője.
Lilisz, Nemes Ifju.
Angyelika, Parmenio Testvér Huga, Lilisz kedvese.
Pontyi, Gazdag Nemes, igaz Magyar.

Lidás, Parmenio szolgálja.
Lutzinda, Szidalis szobaleánya.
Történik az Eresztra Falusi Jóságában.

Tekintetes Nagy Erdemű Közönség! — Ezen Játékunk valóságos Tzélyja a Tisztelet — Felebaráti szeretet — és a Nemzeti Nyelv 's erkölcs pallérozása. — Az első Öseiktől által adott buzgó köteletségében áll ezen Társaságnak, — a másodikikkal a példás Keresztényi köteleesség szenvedő Vitéz Hazafi Társainak tartozik, — a harmadikkal zsenigés tehetsége szerint iparkodni kíván a Társaság a Nemzeti Nyelv és erkölcs pallérozásában. Ezen hármas ösztönt hogy a T. Nagy Erdemű Közönség is hasonló érzéssel méltóztatik elfogadni, ugy a mai nap minnyájunknak valóságos Öröm-Unepe, és ez is lehet tsak fáradozásunknak jutalma, melynél többet nem is kívánunk.

A Játék végeztével a Jádzó Szín e' jeles naphoz alkalmaztatva meg-leszen világosítva, és a Játékot Öröm-Kar-Ének rekeszti be.

B é m e n e t e l á r r a :

Az első Helly a T. Nagy Erdemű Közönség Nagy és Nemes szíveségére hagyatik. —
Második Helly 30 kr.

A Jádzó Helly leszen a Szarvas Vendégfogadónál. Kezdődik 7. órákor.

„Bocsánat asszonyom, de kénytelen vagyok megkérdezni, miért néz reám oly haragosan?“ — „Engedelmet uram! de férjemenek képzeltem önt!“

Egy öreg úr vesélyesen beteg volt. Tanácsolták neki, hogy hívasson orvost. Ő védekezett az ellen, mondván: „nem! természetes halállal akarok kimulni!“

Egy társaságban hangosan hivatkozott egy ifju ösei dicsőségére, melylyel ő magát jogtalanul övedezni kívánta. A társaság egyik tagja így hűté le az ösők érdemeit bitorlót: „Az ilyen beszédnél mindig Lord Bacon szavai jutnak eszembe: t. i. az ilyen emberek hasonlóak a krumplihoz: a leghasznosabb részök a földben van.“

H I R D E T É S E K.

6044. sz. váltó 1875. **Czégbejegyzés.** (251—3^a)

A nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszék mint váltó-bírósnál 1875. évi szept. 30-án a kereskedelmi egyéni czégek jegyzékébe I. kötet 47. lapján bekebeleztetett „Leopold Hahn“ czégbirtaló Hahn Lipót vegyeskereskedő Szécsánfalván.

Kelt a nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszéknek 1875. évi október 23-án tartott üléséből.

Várady Mihály,
kir. széki elnök.

5574. sz. 1875. **Arverési hirdetmény.** (255—3^a)

A nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telegkönyvi osztálya részéről ezen közhírre tetetik, hogy Popovics János, nagy-beckerekéi lakos végrehajtató részére 26 ft. 20 kr. o. e. tőke és jár. kielégítése végett Popovics Jéfta nagy-beckerekéi lakos végrehajtást szenvedettől lefoglalt és nagy-beckerekéi község 494. sz. tjkönyvben 3205 ftra felbecsült 541. számú ház felére és 832 ft. 50 kr-ra felbecsült 589 számú ház felérésére nézve a bírói arverés elrendeltvén, ennek ezen kir. törvényszék telegkönyvi hivatalában leendő eszközlése végett első határidőül 1875. évi december 29-ik, szukség esetében második határidőül 1876. évi január 29-ik napjának, mindenkor délelőtti 10 órája tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első arverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az arverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az arverezőnél letenni, legtöbbet ígérő vevő az ígért vételárt két részletben és pedig felét az arverés jogerőre léptétől számított 14 nap, második felét szintén az arverés jogerőre léptétől számított 30 nap alatt mint két részlet után az arverés napjától járó 10% kamatokkal együtt lefizetni, a többi arverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telegkönyvi hivatalban, az arverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telegkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, mert ellenkező esetben a részükre kinevezendő gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a perrendtartás 433. és 466. §-hoz képest felhívunk mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a hirdetésny közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az arverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telegkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az arverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen arverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajtó jelentéstétel kötelessége mellett megbízatik.

Kelt a n.-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telegkönyvi osztályának, 1875. évi november 3-án tartott ülésében.

2306. sz. 1875. **Arverési hirdetmény.** (252—3^a)

A módosi kir. járásbírósnak mint telegkönyvi hatóság részéről közhírre tetetik, hogy özvegy Basch Manóné szül. Kern Emilia mint kiskoru Vilmos, József és Emma nevű gyermekei t. és t. gyámanjának és Basch Manó hagyatékának képviselője nagy-beckerekéi lakosnó kérelmére — Napholtz Máttyás nagy-beckerekéi lakos és Velika gredai földbirtokosnak Velika Greda 116. sz. tjkönyvben körül-

írt 116. részlet-szám alatt 100 hold 1504 □-öl 118. r.-sz. alatt 185 hold 787 □-öl és 137—141. r.-sz. a. 713 hold 909 □-öl, összesen 1000 hold szántóföld, továbbá felül-építményeire, függő és letarolt terméseire, és gazdasági felszerelvényeire egyáltalán a f. é. július 28-án lefoglalt és 194,281 ftra becsült ingó és ingatlan vagyonára nézve bírói arverés elrendeltetett, ennek a helyszínén vagy is a velika gredai pusztán leendő eszközlésére az első arverés határideje 1876. évi január 12-ik, a második pedig február 12-ik napjára, mindig délelőtti 10 órára tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második arverésnél a becsáron alól el fog adatni.

Az arverezni kívánók tartoznak a becsértéknek 10%-át bánatpénzül letenni, az ígért vételárt pedig 3 részletben és pedig az arverést elintéző végzésnek kikézbeseite után legfőbb 8 nap alatt első részét, és az egész vételár után félre számított 8% kamattal együtt; az arveréstől számított 6 hónap alatt, a második részét, és a vételárnak utolsó harmadára a kifizetés napjáig járó 8% kamattal együtt, és további egy esztendő múlva az utolsó részét lefizetni azzal, hogy a bánatpénz a harmadik részletben lesz beszámítandó; a többi arverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telegkönyvi hivatalban, és az arverési határnapok alatt az arverező végrehajtónál megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását a hivatalnál jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok Mattanovich Károly ügyvéd úr által fognak képviseltetni, végre

Felhívunk mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a perrend 466. §. értelmében a hirdetésny közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telegkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az arverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Az arverés foganatosításával Wippler Sándor, kir. telegkönyvvezető úr jelentése bevéraása mellett megbízatik.

Kelt a kir. járásbírósnak mint telegkönyvi hatóságnál Módoson, 1875. évi szeptember 30-án.

Huzása **Töröksorsjegyek,** Huzása
december főnyeremény december
600,000 frc. aranyban
hó **1864. államsorsjegyek** hó
1-én. főnyeremény 1-én.
o. é. 200,000 forint.

Ilyen sorsjegyek és azokról szóló eladási levelek kaphatók a

Torontálmegyei takarékné és hitelbanknál. (254—1^a)

Szénát (248—3^a)

úgy első mint másod minőségűt elad kazlankint vagy ölenkint is az aradáci rébteni Rajtarszka pusztán a megbízott urasági csősz

Krisztian.

Arverési hirdetmény.

Az alólított intézetnél a 944., 950., 951., 1093., 1105., 1190., 1250., 1392., 1446., 1479., 1500., 1535., 1548., 1559., 1565., 1568., 1582., 1584., 1592., 1613., 1637., 1756., 1806., 1812., 1824., 1828., 1856., 1863., 1881., 1891., 1893., 1898., 1929., 1970., 1978., 1988., 2030., 2094., 2103., 2107., 2109., 2110., 2115., 2117., 2122., 2151., 2152., 2154., 2158., 2159., 2256. számú már lejárt zálogívek alatt elzalogosított tárgyak f. hó 14-én kitéve volt nyilvános arverése közbenjött akadályok miatt elhalasztatván az f. évi november 28-dika délelőtti 10 órákor fog a „Torontálmegyei takarékné és hitelbank“ nagy termében megtartatni.

Miről az illető zálogívek birtokosai oly megjegyzéssel értesítettek, hogy ügyök rendezése miatt a fent kitétt határnapig intézetünk igazgatóságánál annál is inkább jelentkezzenek, mivel az arverés napján az attóli elállás már kiszakozható nem lesz.

Venni szándékozók, kik az arverés alá kerülő tárgyak iránt bővebb felvilágosítást az intézet könyvvivőségénél nyerhetnek, ezen arveréshez tisztelettel meghívunk.

Kelt Nagy-Beckerekén, 1875. évi november 13-án.

A torontálmegyei takarékné és hitelbank igazgatósága. (250—2^a)

Dr. Handler Mór
orvos-, sebésztudor, szülész és szemész,
gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker **biztosítása** mellett mindennemű **titkos betegségeket**
1) az **önfertőzésnek** minden következményeit, ugymint **magömléseket,**
az ingerlékeny gyengeséget, az undófolysást, különösen a **tehetetlenséget** (elgyengült férfierőt);
2) **hugycsőfolyásokat** (még oly idültéket is), a nemzörések bujakóros fekélyeit és másodrendű bujakórt minden alakjaiban és elcsúfításaiban;
3) **hugycsőszűköléseket;**
4) friss és idült nyakfolyásokat **nöknél,** az ugynevezett **fehértályást,** és az onnan eredő **MAGTALANSÁGOT;**
5) **bőrkiütéseket;**
6) a **hugyhólyag betegségeit** és mindennemű **vizelési nehézségeket.**
Rendel naponként: délelőtti 10 órától 1-ig, délután 3 órától 5-ig, és este 7 órától 8-ig.
Lakik: **Pesten, belváros, kigyó-utca 2. szám a. kigyó- és városház-utca sarkán. (Rottenbiller-féle házban) I. emelet, bemenet a lépcsőn.**
Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik és a gyógyszernek megküldetnek. (213—12^a)